

ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКООПСПІЛКИ
„ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ”
КАФЕДРА ПРАВОЗНАВСТВА

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНИХ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

**з навчальної дисципліни „СОЦІОЛОГІЯ ПРАВА”
підготовки магістра спеціальності 081 «Право»**

Розглянуто та схвалено
на засіданні кафедри
правознавства
24 березня 2016 року
протокол № 8
Зав. кафедри
_____ проф. Лаврик Г.В.

Модуль 1. Основи соціології

Тема 1. Соціологія права в системі соціально-гуманітарних та юридичних дисциплін

1. Предмети філософії права, соціології права і теорії права є:
 - а) тотожними;
 - б) єдиними;
 - в) аналогічними;
 - г) різними.
2. Предметом соціології права є:
 - а) закономірності взаємодії соціального і правового в суспільстві;
 - б) виникнення, функціонування і розвиток державно-правових явищ;
 - в) сутність права у співвідношенні з законом;
 - г) усі відповіді є правильними.
3. Міждисциплінарна галузь наукового знання, що поєднує в собі пізнавальні ресурси юриспруденції як системи наук про право і державу і загальної соціології як науки про закономірності формування, розвитку і функціонування суспільства, – це:
 - а) теорія права;
 - б) соціологія;
 - в) філософія права;
 - г) соціологія права.
4. У конкретному (вузькому) значенні об'єктом соціології права є:
 - а) соціальне в праві, взаємодія права і соціуму;
 - б) право;
 - в) соціальні інститути;
 - г) соціальні спільноти.
5. Для соціології права головне полягає у вивченні закономірностей у діяльності таких осіб:
 - а) які приймають закони;
 - б) які застосовують закони;
 - в) усіх осіб, на поведінку яких впливають норми права;
 - г) усі вище зазначені відповіді є правильними.
6. Структурно соціологія права складається з таких головних розділів:
 - а) загальні теоретичні та методологічні питання;
 - б) спеціальні проблеми та конкретні соціально-правові дослідження;
 - в) методика та техніка соціально-правових досліджень;
 - г) усі вище зазначені відповіді є правильними.
7. Предметом емпіричної соціології права є:
 - а) фактична поведінка людей у сфері дії права;
 - б) ймовірна поведінка людей;
 - в) правила поведінки;
 - г) етикет.
8. Соціологія права використовує такі загальнонаукові методи:
 - а) метод структурно-функціонального аналізу;
 - б) діалектичний метод;
 - в) методи соціально-психологічних досліджень;
 - г) усі вище зазначені методи.
9. Функція соціології права, яка полягає у забезпеченні збільшення теоретичних знань, уявлень про право, його функціонування та розвиток, а також про методологічні засади соціологічного дослідження, – це:
 - а) критична функція;
 - б) креативна функція;
 - в) інформаційна функція
 - г) теоретична (методологічна) функція.
10. Функціями соціології права є (вказати неправильну відповідь):
 - а) критична функція;
 - б) регулятивна функція;

- в) інформаційна функція
- г) теоретична (методологічна) функція.

Тема 2. Виникнення та розвиток соціології права

1. Хто з учених уперше використав термін «соціологія»?
 - а) Ч. Дарвін;
 - б) О. Конт;
 - в) К. Маркс;
 - г) М. Вебер.
2. Основоположником науки соціології був:
 - а) Ч. Беккарія;
 - б) Е. Феррі;
 - в) Г. Тард;
 - г) О. Конт.
3. Кому належить ідея аномії:
 - а) К. Марксу;
 - б) Г. Спенсеру;
 - в) О. Конту;
 - г) Е. Дюркгейму.
4. Хто з соціологів відстоював позиції «соціологізму»?
 - а) О. Конт;
 - б) Г. Спенсер;
 - в) М. Вебер;
 - г) Е. Дюркгейм.
5. Хто з соціологів розглядав суспільство як біологічний організм?
 - а) Е. Дюркгейм;
 - б) М. Вебер;
 - в) Г. Спенсер;
 - г) К. Маркс.
6. Хто з соціологів уперше запропонував використати загальнонаукові методи природничих наук до вивчення суспільства?
 - а) К. Маркс;
 - б) М. Вебер;
 - в) О. Конт;
 - г) Е. Дюркгейм.
7. Автором структурно-функціонального підходу, який став панівною теоретичною парадигмою в соціології права, є:
 - а) Т. Парсонс;
 - б) М. Вебер;
 - в) О. Конт;
 - г) Е. Дюркгейм.
8. Авторами основних («класичних») теорій в соціології права є:
 - а) М. Вебер;
 - б) К. Маркс;
 - в) Е. Дюркгейм;
 - г) Т. Парсонс.
 - д) усі відповіді є правильними.
9. Термін «розуміюча соціологія» увів у науковий обіг:
 - а) М. Вебер;
 - б) К. Маркс;
 - в) Е. Дюркгейм;
 - г) Т. Парсонс.
10. Автором теорії соціального контролю вважається:
 - а) М. Вебер;

- б) К. Маркс;
- в) Е. Дюркгейм;
- г) Т. Парсонс.

Тема 3. Право як соціальне явище

1. Правила, які відбивають вимоги суспільства, соціальної групи до поведінки особистості, групи у їх взаєминах один з одним, із соціальними інститутами та суспільством у цілому, – це:
 - а) правові норми;
 - б) моральні норми;
 - в) *соціальні норми*;
 - г) суспільні норми.
2. Виділяють такі рівні, на яких право діє як регулятивний засіб соціального управління:
 - а) норми права регулюють суспільні відносини, а через них – поведінку кожної людини;
 - б) правові норми регулюють відносини всередині суб'єкта управління, визначаючи компетенцію, структуру й функції всіх систем управління та їх елементів;
 - в) норми права діють на вищому рівні, де об'єктом управління виступає вся соціальна система;
 - г) *усі відповіді є правильними*.
3. Соціологія розрізняє такі форми соціальної дії права (вказати неправильну відповідь):
 - а) юридична;
 - б) психологічна;
 - в) етична;
 - г) *статистична*.
4. Для ефективної дії права необхідні такі умови:
 - а) правові норми;
 - б) діяльність правових органів;
 - в) правосвідомість громадян;
 - г) *усі вище зазначені умови*.
5. Для ефективної дії права необхідні такі умови:
 - а) високий рівень правової поінформованості населення;
 - б) ефективні санкції за невиконання правової норми;
 - в) кадрові, матеріальні, організаційні ресурси для застосування правової норми;
 - г) *усі вище зазначені умови*.
6. Функціями соціального контролю є:
 - а) нормативна;
 - б) практична;
 - в) інституційна;
 - г) інтегративна.
7. Соціокультурний фактор правотворчої діяльності складають:
 - а) культурний рівень населення і посадових осіб;
 - б) правова освіченість;
 - в) розвинутість та ефективність діяльності засобів масової інформації;
 - г) *усі відповіді є правильними*.
8. Виконання правом своєї соціальної ролі в першу чергу обумовлене:
 - а) *нормативністю*;
 - б) виключністю;
 - в) цінністю;
 - г) можливостями.
9. Право спрямовує соціальну поведінку людей за допомогою таких засобів (вказати неправильну відповідь):
 - а) дозвіл;
 - б) заборона;
 - в) зобов'язання;

г) критика.

10. Різновидами соціальної цінності права є:

- а) власна цінність;
- б) інструментальна цінність;
- в) історико-культурна;
- г) усі відповіді є правильними.

Тема 4. Соціальна ефективність права

1. Міра цільових можливостей реального впливу права на характер і стан соціальних відносин та на їх зміни, – це:

- а) соціальна ефективність права;
- б) функція права;
- в) призначення права;
- г) мета права.

2. Ключовими поняттями для визначення соціальної ефективності права є:

- а) право, звичаї;
- б) право, міра, можливість;
- в) традиції;
- г) немає правильної відповіді.

3. Теоретична доктрина в теорії права, за якою головним джерелом права є сама природа, а не воля законодавця, – це:

- а) позитивне право;
- б) природне право;
- в) звичаєве право;
- г) немає правильної відповіді.

4. Що лежить в основі інтеграції суспільства в соціальну систему?

- а) соціальні інститути;
- в) соціальні зв'язки;
- г) соціальний контроль;
- д) соціальні організації.

5. Перетворення права, завдяки діям окремих особистостей або їх спільнот, у видимість права назвав «неправом»:

- а) Е. Дюркгейм;
- б) М. Вебер;
- в) Г. Спенсер;
- г) Г. Гегель.

6. «Неправо» у визначенні Г. Гегеля виступає у таких формах:

- а) неправо без наміру;
- б) обман;
- в) злочин;
- г) усі вище зазначені відповіді правильні.

7. Формами соціального впливу права є:

- а) інтеграція під впливом права соціальних утворень;
- б) контроль і узгодження соціальної поведінки людей;
- в) регуляція соціальних відносин;
- г) усі вище зазначені відповіді правильні.

8. Визначення конкретних соціальних відносин, на які безпосередньо впливає право, складає:

- а) змістовний аспект соціальної ефективності права;
- б) аналітичний аспект соціальної ефективності права;
- в) оціночний аспект соціальної ефективності права;
- г) немає правильної відповіді.

9. Відповідь на питання, наскільки стан, ініційований правом, відповідає суспільним потребам і можливостям, складає:

- а) змістовний аспект соціальної ефективності права;

- б) аналітичний аспект соціальної ефективності права;
 - в) оціночний аспект соціальної ефективності права;
 - г) немає правильної відповіді.
10. Відповідь на питання про стан соціальних відносин, на які впливає право, складає:
- а) змістовний аспект соціальної ефективності права;
 - б) аналітичний аспект соціальної ефективності права;
 - в) оціночний аспект соціальної ефективності права;
 - г) немає правильної відповіді.

Тема 5. Правова соціалізація особистості

1. Соціалізація – це:
- а) об'єктивно існуючий набір взаємопов'язаних ідей та емоцій, що виражають ставлення суспільства, груп, індивідів до права;
 - б) основні ідеї, початки, керівні положення, які виражають сутність права;
 - в) відносини між елементами мікросистеми;
 - г) освоєння культури спільноти.
2. Різновид правової соціалізації, який здійснюється через передавання від одних осіб до інших практичних навичок правової діяльності, досвіду правової поведінки, – це:
- а) ідейна соціалізація;
 - б) практична соціалізація;
 - в) стихійна соціалізація;
 - г) змішана соціалізація.
3. Як називається процес зміни соціального статусу особи?
- а) мобільність;
 - б) міграція;
 - в) адаптація;
 - г) імміграція.
4. Засвоєння індивідом ціннісних уявлень, суджень, вірувань у ході процесу соціалізації називається:
- а) адаптація;
 - б) хабітуалізація;
 - в) інтеріоризація;
 - г) рутинізація.
5. Поняття соціалізації ввів до наукового обігу:
- а) Т. Парсонс;
 - б) М. Вебер;
 - в) О. Конт;
 - д) Е. Дюркгейм.
6. Процес формування основних якостей особистості на основі виховання, навчання, засвоєння соціальних ролей, унаслідок чого особистість перетворюється в реального з соціальної точки зору члена суспільства, тобто набуває здатності жити і діяти в ньому, – це:
- а) соціалізація;
 - б) адаптація;
 - в) рутинізація;
 - г) хабітуалізація.
7. Набуття особистістю таких соціальних якостей, що необхідні їй для входження в суспільство як певну правову систему, - це:
- а) правова соціалізація;
 - б) адаптація;
 - в) рутинізація;
 - г) хабітуалізація.
8. Виділяють такі рівні правової соціалізації особистості (вказати неправильну відповідь):
- а) локальний;
 - б) інституціональний;

- в) соціетальний;
 - г) регіональний.
9. Рівень правової соціалізації, який пов'язаний з дією систем правових інститутів або правового життя суспільства в цілому, – це:
- а) локальний рівень;
 - б) інституціональний рівень;
 - в) соціетальний рівень;
 - г) регіональний рівень.
10. Рівень правової соціалізації, спрямований на опанування обмежених аспектів певної галузі правових відносин і стосується в кожному конкретному випадку невеликої кількості особистостей або соціальних спільнот, – це:
- а) локальний рівень;
 - б) інституціональний рівень;
 - в) соціетальний рівень;
 - г) регіональний рівень.

Тема 6. Правосвідомість

1. Сфера суспільної, групової, індивідуальної свідомості, яка пов'язана з відображенням правозначущих явищ і зумовлена правозначущими цінностями, праворозумінням, – це:
- а) правомірність;
 - б) правовідносини;
 - в) правосвідомість;
 - г) правоздатність.
2. Основними категоріями правосвідомості є:
- а) образ права;
 - б) престиж права;
 - в) знання права;
 - г) усі вище зазначені відповіді є правильними.
3. Сукупність правових уявлень, почуттів, переконань, оцінок, що виражають суб'єктивне ставлення індивідів, соціальних груп, суспільства в цілому до діючого або бажаного права, інших правових явищ, до поведінки людей у сфері правового регулювання, – це:
- а) правова культура;
 - б) правові звичаї;
 - в) правова свідомість;
 - г) правове виховання.
4. Соціальна структура правосвідомості включає такі елементи (вказати неправильну відповідь):
- а) суспільна правосвідомість;
 - б) групова правосвідомість;
 - в) індивідуальна правосвідомість;
 - г) регіональна правосвідомість.
5. Колективні уявлення і почуття про право та інші правові явища, які виражають ставлення і оцінку правових явищ з боку колективів, тимчасових соціальних утворень, – це:
- а) суспільна правосвідомість;
 - б) групова правосвідомість;
 - в) індивідуальна правосвідомість;
 - г) регіональна правосвідомість.
6. Найважливішим джерелом розвитку правосвідомості індивіда є:
- а) правова інформація;
 - б) література;
 - в) правові звичаї;
 - г) традиції.
7. Компонентами правосвідомості є (вказати неправильну відповідь):

- а) раціонально-ідеологічні;
 - б) емоційно-психологічні;
 - в) поведінкові;
 - г) *традиційні*.
8. Знання, уявлення, поняття, ідеї про діюче і бажане право та інші правові явища складають:
- а) *раціонально-ідеологічні компоненти правосвідомості*;
 - б) емоційно-психологічні компоненти правосвідомості;
 - в) поведінкові компоненти правосвідомості;
 - г) немає правильної відповіді.
9. Суспільні й індивідуальні емоції, почуття, які формуються на основі правових знань і уявлень про норми права, юридичні права і обов'язки, законність, правотворчу і правозастосовну діяльність і пов'язані зі сприйняттям і оцінкою правових явищ, складають:
- а) раціонально-ідеологічні компоненти правосвідомості;
 - б) *емоційно-психологічні компоненти правосвідомості*;
 - в) поведінкові компоненти правосвідомості;
 - г) немає правильної відповіді.
10. Правові настанови, що в сукупності становлять ціннісну орієнтацію суб'єктів і готовність до діяльності у сфері правового регулювання, складають:
- а) *раціонально-ідеологічні компоненти правосвідомості*;
 - б) емоційно-психологічні компоненти правосвідомості;
 - в) поведінкові компоненти правосвідомості;
 - г) немає правильної відповіді.

Тема 7. Правова культура та правова поведінка

1. Легалізм – це:
- а) процес перетворення незаконного в законне;
 - б) точне дотримання існуючих правових норм;
 - в) процес обґрунтування легітимності правлячих груп;
 - г) *поведінка, що лише зовнішньо узгоджується з загальноприйнятими моральними вимогами, не відповідаючи справжньому духові моральності*.
2. Оберіть з даного ряду види правомірної поведінки:
- а) матеріальна;
 - б) інструментальна;
 - в) конформізм;
 - г) *соціально-правова активність*.
3. Прийнята в окремих соціальних колах система правил поведінки – це:
- а) звичаї;
 - в) звички;
 - г) *етикет*;
 - д) традиції.
4. Елементами правової культури є:
- а) право;
 - б) правовідносини;
 - в) правосвідомість;
 - г) *усі вище зазначені відповіді є правильними*.
5. Рівень правової культури, який являє собою неглибоке, поверхове відображення правових явищ, що не дозволяє правильно обміркувати і оцінити всі сторони правової практики, – це:
- а) *повсякденна правова культура*;
 - б) професійна правова культура;
 - в) теоретична правова культура;
 - г) субкультура.
6. Правова культура, що є відображенням більш високого рівня пізнання правових явищ, становить сукупність наукових знань про сутність, характер і взаємодію усіх правових явищ, – це:

- а) повсякденна правова культура;
 - б) професійна правова культура;
 - в) *теоретична правова культура*;
 - г) субкультура.
7. Видами правової культури за ступенем охоплення нею індивідів і соціальних груп є (вказати неправильну відповідь):
- а) індивідуальна правова культура;
 - б) групова правова культура;
 - в) правова культура суспільства в цілому;
 - г) *повсякденна правова культура*.
8. Видами правомірної поведінки є:
- а) об'єктивно правомірна;
 - б) ситуаційно правомірна;
 - в) законослухняна;
 - г) *усі відповіді правильні*.
9. Вид поведінки, за якої особистість дотримується правової норми при досягненні власних цілей, в силу внутрішнього переконання, – це:
- а) *об'єктивно правомірна поведінка*;
 - б) ситуаційно правомірна поведінка;
 - в) законослухняна поведінка;
 - г) неправомірна поведінка.
10. Вид поведінки особистості, яка відповідає прийнятим нормам у конкретній життєвій ситуації, однак внутрішніх переконань немає, – це:
- а) об'єктивно правомірна поведінка;
 - б) *ситуаційно правомірна поведінка*;
 - в) законослухняна поведінка;
 - г) неправомірна поведінка.

Тема 8. Соціологія девіантної поведінки

1. Автором теорії аномії, у межах якої почала розвиватися теорія девіантної поведінки, є:
- а) *Е. Дюркгейм*;
 - б) М. Вебер;
 - в) Г. Спенсер;
 - г) Г. Гегель.
2. У перекладі з латині термін «девіація» означає:
- а) відхилення;
 - б) поведінка;
 - в) помилка;
 - г) соціологія.
3. Девіантна поведінка має такі характерні риси:
- а) однакова спрямованість девіацій (відхилень);
 - б) близькість або схожість причин, в силу яких девіації виникають;
 - в) певна повторюваність та стійкість девіантних проявів;
 - г) *усі відповіді є правильними*.
4. Аномія – це:
- а) деформація неформальних структур;
 - б) перекручування способу життя засобами масової інформації;
 - в) зниження соціального статусу особистості;
 - г) *стан беззаконня, відсутності правових норм у суспільстві*.
5. У рамках якого підходу девіантна поведінка інтерпретується з позиції «стигматизації»?
- а) біологічного;
 - б) *соціологічного*;
 - в) культурологічного;
 - г) психологічного.

6. Автором психоаналітичної теорії девіантної поведінки є:
- а) Е. Дюркгейм;
 - б) М. Вебер;
 - в) З. Фрейд;
 - г) Г. Гегель.
7. Автором біологічної теорії девіантної поведінки є:
- а) Е. Дюркгейм;
 - б) Ч. Ломброзо;
 - в) З. Фрейд;
 - г) Г. Гегель.
8. Способами соціальної адаптації за теорією Р. Мертона є:
- а) конформізм;
 - б) ретритизм;
 - в) інновація;
 - г) усі відповіді правильні.
9. Культурологічний напрямок теорії девіації розробляли такі вчені:
- а) Т. Селлін;
 - б) К. Міллер;
 - в) А. Коєн;
 - г) усі вище зазначені вчені.
10. Теорія девіації, за якою девіація визначається не самою поведінкою індивіда, а реакцією суспільства на таку поведінку, – це:
- а) теорія конфлікту;
 - б) теорія стигматизації;
 - в) теорія культурного переносу;
 - г) теорія аномії.

Модуль 2. Соціологія юридичної діяльності

Тема 9. Соціологія нормотворчої діяльності

1. До соціологічних процедур (методик), що орієнтовані на вирішення конкретних завдань законотворчого процесу, належать:
- а) діагностика суспільних проблем;
 - б) моделювання ситуацій впровадження закону;
 - в) прогнозування процесу законотворення;
 - г) усі відповіді правильні.
2. Визначення: «... – це абстрактна узагальнена ідея, побудована на основі досвіду або на суто світоглядній основі, покладена в якості стержня нормативно-правового акта» відповідає поняттю:
- а) основа нормативно-правового акта;
 - б) зміст нормативно-правового акта;
 - в) концепція нормативно-правового акта;
 - г) обґрунтування нормативно-правового акта.
3. Внутрішньо притаманна формі законодавства та змісту сукупність соціальних та юридичних властивостей, що обумовлюють його придатність задовольняти певні потреби суспільства, – це:
- а) стиль законодавства;
 - б) мова права;
 - в) функції законодавства;
 - г) якість законодавства.
4. Визначення: «... – це складова механізму демократичного управління державою, який передбачає проведення інститутами громадянського суспільства оцінки діяльності органів влади, проектів рішень, що вони виробляють, ефективності прийняття і виконання ними рішень, підготовку пропозицій щодо розв'язання суспільно значущих проблем для їх

врахування» відповідає поняттю:

- а) громадські слухання;
- б) *громадська експертиза актів*;
- в) громадський нагляд;
- г) немає правильної відповіді.

5. Принцип правотворчої діяльності, який вимагає спрямованості правотворчого акта на всебічне забезпечення захисту прав і свобод особи, на максимально повне задоволення її духовних і матеріальних потреб, – це:

- а) принцип виконуваності;
- б) *принцип гуманізму*;
- в) принцип демократизму;
- г) немає правильної відповіді.

6. Експертиза законопроекту, що включає відповідність законопроекту суспільним потребам та стану правосвідомості, – це:

- а) інтерпретаційна експертиза;
- б) *соціологічна експертиза*;
- в) політологічна експертиза;
- г) лінгвістична експертиза.

7. Законопроекти, які містять положення, що регулюють однакове коло питань та повторюють за суттю положення щодо регулювання одних і тих же суспільних відносин, – це:

- а) додаткові законопроекти;
- б) *альтернативні законопроекти*;
- в) компромісні законопроекти;
- г) спеціальні законопроекти.

8. Стадіями законотворчого процесу саме як соціального процесу є:

а) пізнання об'єктивної необхідності нормативного врегулювання певної групи суспільних відносин;

б) виявлення і оцінка об'єктивних та суб'єктивних факторів, що обумовлюють необхідність законодавчого регулювання;

в) визначення конкретних цілей правового регулювання;

г) *усі відповіді є правильними*.

9. Фактором, який забезпечує адекватне законотворче вирішення проблемної ситуації, планування та прогнозування розвитку законодавства, є:

а) *програмуючий*;

б) інформаційний;

в) організаційно-процедурний;

г) науковий.

10. Фактором, який забезпечує адекватне законотворче вирішення проблемної ситуації, і полягає у поєднанні матеріальних і процесуальних аспектів демократичної процедури законотворчої діяльності, є:

а) програмуючий;

б) інформаційний;

в) *організаційно-процедурний*;

г) науковий.

Тема 10. Судова соціологія

1. Процесуальний документ, який вирішує справу і відновлює порушені права, винесений судом у встановленій законом процесуальній формі на основі розгляду справи по суті, – це:

а) *судове рішення*;

б) виконавчий документ;

в) інтерпретаційний акт;

г) правотворчий акт.

2. Визначення: «... – інтелектуально-вольова діяльність щодо з'ясування і роз'яснення змісту норм права з метою їх найбільш правильної реалізації, яка знаходить відображення в особливому акті» відповідає поняттю:
- а) правотворчість;
 - б) правозастосування;
 - в) правореалізація;
 - г) *тлумачення*.
3. Сукупність прийомів і засобів, які дозволяють з'ясувати зміст норми права та вираженої в ній волі з метою їх реалізації, – це:
- а) правореалізація;
 - б) правотворчість;
 - в) правозастосування;
 - г) *спосіб тлумачення норм права*.
4. Тлумачення норм права, яке дається уповноваженими для цього суб'єктами – державними органами, посадовими особами – і закріплюється у спеціальному акті, що має загальнообов'язковий характер для всіх суб'єктів, які реалізують ці норми права, – це:
- а) неофіційне тлумачення;
 - б) *офіційне тлумачення*;
 - в) легальне тлумачення;
 - г) доктринальне тлумачення.
5. Правові акти компетентних державних органів, що вмішують результати офіційного тлумачення, – це:
- а) правотворчі акти;
 - б) правозастосовні акти;
 - в) *інтерпретаційні акти*;
 - г) усі відповіді правильні.
6. Тлумачення, за якого норми права роз'яснюються щодо конкретної справи, тобто уточнюються суб'єктивні права й обов'язки та інші юридичні факти й обставини в рамках конкретних правовідносин, – це:
- а) автентичне тлумачення;
 - б) буквальне тлумачення;
 - в) *казуальне тлумачення*;
 - г) легальне тлумачення.
7. Підхід до розуміння тлумачення, який полягає у тлумаченні «букви закону», – це:
- а) *статичний підхід*;
 - б) динамічний підхід;
 - в) статистичний підхід;
 - г) комплексний підхід.
8. Підхід до розуміння тлумачення, який передбачає тлумачення на підставі «духу закону», – це:
- а) статичний підхід;
 - б) *динамічний підхід*;
 - в) статистичний підхід;
 - г) комплексний підхід.
9. Підхід до розуміння тлумачення, який передбачає одночасне пізнання і «букви», і «духу закону», – це:
- а) статичний підхід;
 - б) динамічний підхід;
 - в) статистичний підхід;
 - г) *комплексний підхід*.
10. Напрямок соціології права, який аналізує реальні процеси правозастосування, – це:
- а) *соціологія судової діяльності*;
 - б) соціологія правового конфлікту;
 - в) соціологія нормотворчої діяльності;

г) немає правильної відповіді.

Тема 11. Соціологія правового конфлікту

1. Краща стратегія для розв'язання юридичного конфлікту – це:
 - а) *компроміс*;
 - б) співробітництво;
 - в) конкуренція;
 - г) відхилення.
2. Хто з соціологів створив конфліктологічну теорію суспільства?
 - а) О. Конт;
 - б) М. Вебер;
 - в) Г. Спенсер;
 - г) *К. Маркс*.
3. Соціально-психологічний механізм конфлікту, – це:
 - а) *суб'єктивна сторона юридичного конфлікту*;
 - б) об'єктивна сторона юридичного конфлікту;
 - в) об'єкт юридичного конфлікту;
 - г) немає правильної відповіді.
4. Протиріччя, що лежить в основі правового конфлікту, – це:
 - а) об'єктивна сторона юридичного конфлікту;
 - б) *предмет юридичного конфлікту*;
 - в) об'єкт юридичного конфлікту;
 - г) немає правильної відповіді.
5. Суспільні відносини, на які спрямовано протидію суб'єктів, – це:
 - а) об'єктивна сторона юридичного конфлікту;
 - б) предмет юридичного конфлікту;
 - в) *об'єкт юридичного конфлікту*;
 - г) немає правильної відповіді.
6. Конфліктні дії суб'єктів складають:
 - а) *об'єктивну сторону юридичного конфлікту*;
 - б) предмет юридичного конфлікту;
 - в) об'єкт юридичного конфлікту;
 - г) немає правильної відповіді.
7. Учасники юридичного конфлікту, які планують і керують його розвитком, не беручи в ньому безпосередньої участі, – це:
 - а) підбурювачі;
 - б) пособники;
 - в) *організатори*;
 - г) свідки.
8. Учасники юридичного конфлікту, які провокують початок конфлікту, підбурюючи одного з майбутніх учасників до дій, що мають юридичні наслідки, – це:
 - а) *підбурювачі*;
 - б) пособники;
 - в) організатори;
 - г) свідки.
9. Учасники юридичного конфлікту, які будь-яким чином сприяють розвитку юридичного конфлікту, – це:
 - а) підбурювачі;
 - б) *пособники*;
 - в) організатори;
 - г) свідки.
10. Особи, які виступають пасивними спостерігачами конфлікту, – це:
 - а) підбурювачі;
 - б) пособники;

- в) організатори;
- г) свідки.

Тема 12. Соціологія правозастосування

1. Визначення: «... – спрямована на реалізацію норм права державно-владна діяльність компетентних органів, що здійснюється у встановлених законом формах щодо прийняття індивідуальних правових рішень з конкретних юридичних справ» відповідає поняттю:
 - а) правотворчість;
 - б) інтерпретація;
 - в) *правозастосування*;
 - г) локальна нормотворчість.
2. Тип реалізації права, який здійснюється тоді, коли, діяльності суб'єктів права щодо здійснення норм права виявляється недостатньо і потрібна участь державного органу, для того, щоб здійснити запропоноване нормами права, – це:
 - а) *правозастосовний тип реалізації права*;
 - б) безпосередній тип реалізації права;
 - в) самостійний тип реалізації права;
 - г) немає правильної відповіді.
3. Правозастосування здійснюється на основі таких принципів:
 - а) законності;
 - б) доцільності;
 - в) соціальної справедливості;
 - г) *усі відповіді є правильними*.
4. Індивідуальні правові акти-волевиявлення (рішення) уповноваженого суб'єкта права, що встановлює (змінює, припиняє) на основі юридичних норм права і обов'язки учасників конкретних правовідносин або міру відповідальності конкретних осіб за скоєне ними правопорушення (рішення суду, постанова слідчого, протест прокурора тощо), – це:
 - а) *акти застосування норм права*;
 - б) інтерпретаційні акти;
 - в) нормативно-правові акти;
 - г) нормативні договори.
5. Акти державних органів, недержавних організацій, посадових осіб, які виражають рішення з конкретної юридичної справи, – це:
 - а) *індивідуальні правові акти*;
 - б) колективні правові акти;
 - в) правотворчі акти;
 - г) інтерпретаційні акти.
6. Найважливішими соціальними та юридичними чинниками, які впливають на правозастосовну діяльність, є:
 - а) кадровий склад суб'єктів правозастосовників;
 - б) конкретно-історичні умови правозастосовної діяльності;
 - в) соціально-психологічний механізм прийняття рішення;
 - г) *усі відповіді правильні*.
7. Найважливішими соціальними та юридичними чинниками, які впливають на правозастосовну діяльність, є:
 - а) конкретно-історичні умови правозастосовної діяльності;
 - б) фактична діяльність суб'єктів правозастосування;
 - в) якість акта застосування правових норм;
 - г) *усі відповіді правильні*.
8. Умови правозастосовної діяльності за сферою дії поділяють на такі види (вказати неправильну відповідь):
 - а) загальні;
 - б) спеціальні;
 - в) індивідуальні;

г) звичаєві.

9. Локальні умови діяльності органів правозастосування поділяють на такі види (вказати неправильну відповідь):

- а) територіально-географічні;
- б) соціально-демографічні;
- в) організаційні;
- г) загальнодержавні.

10. Правозастосовні дії, спрямовані на встановлення соціальних зв'язків з іншими учасниками юридичної справи, яку розглядають, – це:

- а) соціально-комунікативні дії;
- б) пізнавальні дії;
- в) рухові дії;
- г) немає правильної відповіді.

Тема 13. Конкретно-соціологічні дослідження в галузі права

1. Особа, яка бере участь в емпіричному соціологічному дослідженні як джерело інформації називається:

- а) антрепренер;
- б) анкетер;
- в) інтерв'юер;
- г) респондент.

2. До методів збирання емпіричної інформації належать:

- а) спостереження;
- б) опитування;
- в) аналіз документів;
- г) усі відповіді є правильними.

3. Етап проведення соціологічного дослідження, коли відбувається з'ясування дослідницької проблеми, формулюються цілі і завдання дослідження, розробка загальної концепції, – це:

- а) підготовка дослідження;
- б) збір первинної соціологічної інформації про об'єкт;
- в) обробка й аналіз даних;
- г) підготовка звіту за наслідками дослідження.

4. Отримані в ході соціологічного дослідження неузагальнені відомості, – це:

- а) первинна соціологічна інформація;
- б) вторинна соціологічна інформація;
- в) остаточна соціологічна інформація;
- г) немає правильної відповіді.

5. Розділ програми соціологічного дослідження, який включає усі компоненти програми, що починаються з постановки проблеми та закінчуються складанням плану вибірки, – це:

- а) методологічний розділ;
- б) методичний розділ;
- в) комплексний розділ;
- г) вступний розділ.

6. Розділ програми соціологічного дослідження, який включає опис методів збирання, обробки та аналізу даних, – це:

- а) методологічний розділ;
- б) методичний розділ;
- в) комплексний розділ;
- г) вступний розділ.

7. Визначення терміна за допомогою процедур фіксації референтів називають:

- а) операціональним;
- б) остаточним;
- в) теоретичним;

- г) дефінітивним.
8. Виклад теоретико-методологічних передумов відповідно до основних цілей роботи та гіпотез дослідження, зазначення правил процедури, а також логічної послідовності операцій з метою їх перевірки, – це:
- а) анотація соціологічного дослідження;
 - б) проект соціологічного дослідження;
 - в) *програма соціологічного дослідження*;
 - г) немає правильної відповіді.
9. Спільнота людей, їх діяльність, що організована за допомогою соціальних інститутів, та умови, в яких ця діяльність здійснюється, – це:
- а) *об'єкт соціологічного дослідження*;
 - б) суб'єкти соціологічного дослідження;
 - в) предмет соціологічного дослідження;
 - г) немає правильної відповіді.
10. Сторона об'єкта, яка безпосередньо підлягає соціологічному дослідженню, – це:
- а) об'єкт соціологічного дослідження;
 - б) суб'єкт соціологічного дослідження;
 - в) *предмет соціологічного дослідження*;
 - г) немає правильної відповіді.